

Rapor Bölüm Başlığı: İklim Planlamasında Bir Araç Olarak Yeşillendirme

Rapor Başlığı: İklim Şehirciliği için Bir Sonraki Uygulama Moduna Doğru:

Rapor Alt Başlığı: Yeşillendirme Kaynaklı Yerinden Edilmeyi Anlamak ve Önlemek

Rapor Yazar(lar): James J.T. Connolly, Isabelle Anguelovski ve Emilia Oscilowicz

Yayımlayan: Lincoln Arazi Politikası Enstitüsü (2023)

Kararlı URL: <https://www.jstor.org/stable/resrep53637.4>

JSTOR, akademisyenlerin, araştırmacıların ve öğrencilerin güvenilir bir dijital arşivdeki çok çeşitli içeriği keşfetmelerine, kullanmalarına ve geliştirmelerine yardımcı olan kar amacı gütmeyen bir hizmettir. Üretkenliği artırmak ve yeni akademik formları kolaylaştırmak için bilgi teknolojilerini ve araçlarını kullanıyoruz. JSTOR hakkında daha fazla bilgi için lütfen support@jstor.org adresiyle iletişime geçin.

JSTOR arşivini kullanmanız, <https://about.jstor.org/terms> adresinde bulunan Kullanım Hüküm ve Koşullarını kabul ettiğinizi gösterir.

Lincoln Institute of Land Policy, bu içeriği dijitalleştirmek, korumak ve erişimi genişletmek için JSTOR ile işbirliği yapmaktadır.

JSTOR

Anacostia Nehri kıyısındaki park— Washington DC, tarihsel olarak ayrıştırılmış Anacostia mahallesinde yeniden geliştirilmekte olan bir park
(Alberto Bougleux ve Barcelona Lab for Urban Environmental Justice and Sustainability, 2021)

İklim Planlamasında Bir Araç Olarak Yeşillendirme

Kentsel yeşillendirme, kentsel gelişimin ekolojik etkilerini azaltma ve bu süreçte iklim değişikliğini hafifletme ve uyum sağlama çabalarını içeren bir iklim planlama aracıdır. Kentsel yeşillendirme, literatürde genel ve kapsamlı tanımlardan terimin dar ve özel kullanımlarına kadar çeşitli şekillerde operasyonel hale getirilmiştir. Bir yandan, kentsel yeşillendirme geniş bir şekilde anlaşılmıştır as“ yeşil enerji ve sürdürülebilir ulaşım planlamasıyla bağlantılı eylemler de dahil olmak üzere kentsel yaşam kalitesi ve çevresel sürdürülebilirlik girişimlerinin çoğalması” (Angelo 2019). Öte yandan, kentsel yeşillendirme, parklar, bahçeler, yeşil yollar, oyun alanları, yeşil çatılar, kentsel gölgelikler, çiftçi pazarları, LEED sertifikalı binalar ve diğer fiziksel iklim dirençli altyapı gibi fiziksel kentsel yeşil alanlar gibi yapıyı çevrenin somut unsurlarına atıfta bulunmak için daha spesifik olarak da kullanılmaktadır (Angelo 2019; De Sousa 2014; Du ve Zhang 2020). Çevre, koruma ve ekoloji söylemlerinde, yeşil iklim müdahaleleri genellikle doğanın herhangi bir yönünden yararlanan sorunları çözenin yollarını öneren daha geniş doğa temelli çözümler (NBS) kategorisine girer (Escobedo ve ark. 2019; Kotsila ve ark. 2020). NBS genellikle yeşil altyapı (GI) olarak ortaya çıkar ve kentsel yeşillendirmenin çok işlevliliği etrafında artan kamu ve finansman ilgileri ile desteklenir (Kotsila ve ark. 2020).

Bu raporda, daha spesifik olarak yeşil altyapıya ilişkin bulgulara odaklanmak için enerji ve ulaşım girişimlerini büyük ölçüde bir kenara bırakmamıza rağmen, çoğunlukla **kentsel yeşillendirmenin genelleştirilmiş tanımını** kullanıyoruz. Aksi belirtilmedikçe, kentsel yeşillendirme dediğimizde, kentsel sürdürülebilirlik ve yaşam kalitesinde iyileşmelerle sonuçlanan ve iklim azaltımını ve adaptasyonunu destekleyen kentsel gelişimden kaynaklanan ekolojik etkideki genel azalma kavramına atıfta bulunuyoruz. Bununla birlikte, yapısal çevrenin belirli bir unsuruna referans olarak kentsel yeşillendirmenin daha spesifik bir anlamına dayanan araştırma sonuçlarını da kullanıyoruz. Bu nedenle, bu raporda çoğunlukla kentsel yeşillendirmenin kapsayıcı bir tanımını kullanıyoruz, ancak bazen terimin daha spesifik bir anlayışına geçiyoruz ve bunu ne zaman yaptığımızı belirtiyoruz.

Araştırmalar, **geniş anlamda ele alındığında kentsel yeşillendirmenin önemli çevresel ve ekolojik faydaları olduğunu ve aynı zamanda önemli sağlık ve refah, sosyal ve kültürel yan faydalar sağladığını** göstermiştir (Dadvand vd. 2018; Gascon vd. 2015; D. Kim ve Song 2019; Triguero-Mas vd. 2015; Veerkamp vd. 2021). Genellikle ekosistem hizmetleri olarak adlandırılan çevresel ve ekolojik faydalar arasında kentsel yeşillendirmenin kentsel hava kalitesini, kentsel su kalitesini, ısı düzenlemesini, gürültüyü azaltmayı, sel ve yağmur suyu drenajını, su tedarikini, atık su arıtımını, karbon birikimini ve daha fazlasını iyileştirdiği gösterilmiştir (Bellezoni ve ark. 2021; Breuste ve ark. 2013; Collier ve ark. 2023; Jayasooriya ve ark. 2017; Lazaro ve ark. 2022; L. Rice 2020; Wamsler ve ark. 2020). Kentsel yeşillendirme, fiziksel aktiviteyi teşvik ederek önemli fiziksel sağlık faydalarının yanı sıra stres ve kaygıyı azaltarak, uyku ve yaşam kalitesini iyileştirerek ve sosyal içerme ve topluluk bağları için fırsat sağlayarak zihinsel sağlık faydaları sağlar (Cohen-Cline, Turkheimer ve Duncan 2015; Coventry ve ark. 2019; Fisher, Svendsen ve Connolly 2015; Lee ve Maheswaran 2011; Triguero-Mas ve ark. 2015).

Kentsel yeşillendirmenin gelişmiş topluluk duygusu, iletişim, yer, aidiyet ve kimlik gibi sosyal hizmetler sağladığı da bilinmektedir (Anguelovski 2014; Hosseini vd. 2021; Loder 2020; Oscilowicz vd. 2020; Planas-Carbonell vd. 2023; Raymond, Stedman ve Frantzeskaki 2023; K. M. Smith 2011). Ayrıca, kentsel yeşillendirme, rekreasyon ve yaratıcılık fırsatları için alan, kültüre özgü güzellikte manzaralar ve entelektüel rahatlama sunmak da dahil olmak üzere kültürel hizmet ve değerleri zenginleştirmedeki rolünü kanıtlamıştır (Kosanic ve Petzold 2020; Nesbitt ve ark. 2017; Riechers, Barkmann ve Tschardtke 2018). Yeşil alanlar özellikle kadınlar (Calderon-Angelich ve ark. 2023), azınlıklar ve göçmenler için kamusal nitelikleri ve özellikle evlere olduklarında sosyal karşılaşma fırsatları nedeniyle önemli kaynaklar ve sığınaklardır, ancak bu gruplar genellikle güvenlik ve güven endişelerini ve yeşil alanlarda toplumsal cinsiyet, etnik-ırksal ve nativist dışlanma deneyimlerini bildirmektedir (Fernández Nuñez 2022a, b, Mullenbach ve ark. 2021, Byrne 2012).

Hükümetlerarası İklim Değişikliği Paneli (IPCC) de dahil olmak üzere iklim değişikliği uzmanları, kentsel yeşillendirme ve kentsel yeşil alanların nüfus açısından faydalarını ve çevresel hizmetlerini kabul etmekte ve her ikisinin de iklim değişikliğiyle mücadelede kritik uyum ve azaltım araçları olarak planlama uygulamalarında standartlaştırılması ve önceliklendirilmesi çağrısında bulunmaktadır (Ali . 2022). Dahası, planlamacılar yaygın olarak kentsel yeşillendirme ve kentsel yeşil alanların iklim kırılganlığı ve çevresel bozulmaya karşı gerçek bir çözüm olarak hizmet edebileceğini ve aynı zamanda bir topluluğu's yer duygusunu destekleyip yaşanabilirliği artırabileceğini kabul etmektedir (Meerow, 2020, Meerow ve Keith, 2022). Ancak, aynı zamanda yaygın olarak

iklim azaltımı ve adaptasyonu kapsamında kentsel yeşillendirmenin isnotbunun yerine ‘neutral’ and adaletsiz bir şekilde erişildiği, geliştirildiği ve uygulandığı anlaşılmaktadır (Shokry vd., 2020).

Kentsel yeşil planlamanın etkilerinin altında yatan eşitsizlik mirası, düşük gelirli, ırksal/etnik azınlıkların çöp sahaları, otoyollar veya sanayi bölgeleri yakınındaki istenmeyen alanlara yerleştirilmesine yol açarken aynı zamanda yüksek profilli kentsel yeşil alanların daha beyaz, daha yüksek gelirli mahallelerde konumlandırılmasına neden olanlar gibi ayrımcı konut ve ırk temelli, ayrıştırma odaklı arazi kullanım politikalarından kaynaklanmaktadır (Anguelovski, Ranganathan ve Hyra 2021; Connolly ve Anguelovski 2021; Klompmaker vd. 2023; Alessandro Rigolon ve Németh 2021). Özellikle ABD, azınlık mahallelerinde eş zamanlı konut ayrımı ve parklara, rekreasyon alanlarına ve ağaç –ve bunların bakımına– yapılan eşitsiz tarihi yatırımlarla karakterize edilmektedir (Connolly ve Anguelovski 2021).

Planlama pratiğindeki bu ırkçılık mirasının ve düşük gelirli ve azınlık mahallelerinin yeşile eşit olmayan erişiminin farkına varan birçok belediye ve kar amacı gütmeyen kuruluş, kapsamlı (yeşil) planlamada eşitliğe öncelik vermek amacıyla kapsamlı planlarda ırksal ve sosyal bağlamı dikkate almak için odak noktalarını değiştirmiştir (Chu ve Cannon 2021; Schrock, Bassett ve Green 2015). Örneğin, birçok şehir, tüm sakinlerin kamuya açık bir yeşil alana kısa bir yürüyüş mesafesinde olmasını sağlamaya çalışmış ve bazı şehirler yeşil alanlar arasında finansman eşitliği sağlamak için çalışmıştır. Planlamacıların finansman önceliklendirmesini ve “close the equity gap in access to open space” adresini desteklemek için mevcut bir yeşil alan (içi) eşitlik endeksini temel aldığı Los Angeles bu örneklerden biridir (National Recreation and Park Association 2022).

Kentsel yeşillendirmenin uygulanmasında kapsayıcılık ve eşitliğe yönelik bu kültürel ve profesyonel değişime rağmen, **düşük gelirli, ırkçı ve savunmasız sakinler**, çeşitli kamu ve kar amacı gütmeyen çalışmaların işaret ettiği gibi (National Recreation and Park Association 2022; ParkScore® Scoring Metrics 2022) kentsel yeşillendirme ve yeşil **alanların ABD'deki birçok mahallede erişilemez kalması** ve (yeniden) geliştirilen kentsel yeşil alan ve olanakların yeşil yoluyla yerinden edilme ve dışlanma yoluyla yeni eşitsizlik mekanizmaları ortaya çıkarması **nedeniyle hala birleşik zorluklarla karşı karşıyadır**. Plancılar, kentsel yeşillendirme ve yeşil alanla ilişkili olduğu bilinen sosyal ve çevresel faydaları sağlamayı amaçlarken, yeşil soylulaştırma ve bunu takip eden gözlemlenen ve potansiyel yeşil yerinden edilme bu ideale meydan okuyor. Today’s planners in uygulama artık akademisyenlerin ve araştırmacıların proaktif iyileştirme ve adil, kapsayıcı çözümler sunabilecek bilgi ve araçları sağlamayı amaçladığı bu yeni paradigmayı kabul ediyor.

Cully Mahallesi Toplum Tarafından Geliştirilen Park– Cully Park, Portland, Oregon
(Alberto Bougleux ve Barcelona Lab for Urban Environmental Justice and Sustainability, 2021)

Yeşillendirme ve Soylulaştırma Hakkında Ne Öğrendik?

Soylulaştırma nedir ve yeşillendirme ne zaman dahil oldu?

Soylulaştırma, **sermaye akışının bir kentsel mahalleyi sosyal, ekonomik, kültürel, fiziksel ve demografik olarak dönüştürdüğü bir** süreç olarak tanımlanmıştır (Brown- Saracino 2009; Curran 2004; Davidson 2007; Fullilove 1996). Soylulaştırma terimi literatürde ilk olarak Londra'da işçi sınıfının orta sınıf tarafından yerinden edilmesine ilişkin etnografik bir çalışmanın ardından ortaya çıkmıştır (Glass 1964). O zamandan bu yana, akademisyenler, peyzaj değişikliği, yüksek gelirli yer değiştirenler tarafından sosyal yükseltme ve düşük gelirli grupların yerinden edilmesi gibi ortak sonuçları paylaşan birçok soylulaştırma biçimi ve süreci tanımlamıştır.

Yeşil soylulaştırma, 1980'lerden 2000'lere kadar uzanan Amerikan çevresel adalet hareketine kadar izlenebilen **çevresel ve yeşil adaletsizliklerin daha geniş dinamikleri içinde bir alt kümedir**. Bu süre zarfında, akademisyenler ve aktivistler çevresel ırkçılığa bir isim vererek, toksik alanların ve tehlikeli arazi kullanımlarının ülke genelinde beyaz olmayan insanlar üzerindeki adaletsiz dağılımını kabul etmiş (Bullard 1994; Chavis ve Lee 1987) ve sürdürülebilirlik uygulamalarında ırk, etnik köken ve sosyoekonomik gücün dikkate alınması çağrısında bulunmuşlardır (Agyeman